

MARILENA DUMITRESCU

S-a născut în data de 17 decembrie 1952, în orașul Târgu-Jiu, județul Gorj. În prezent pensionară, locuiește în București din 1989.

Studii: Liceul de Muzică și Arte Plastice Craiova, promoția 1972; Institutul Politehnic București-Promoția 1983.

Debut literar: în revista online „Confluente literare”, martie 2015. A mai publicat în „Citatepedia” (noiembrie 2015), „Poezii Diaspora” (ianuarie 2018) și în revista „Amprentele sufletului” (2017).

A participat la câteva antologii de versuri, printre care Antologia sub egida Revistei online „Amprentele sufletului”, cu tema „Dragobete, sărbătoarea iubirii la români” – „Poezia iernii”, precum și la Antologia de versuri „Poeți și scriitori contemporani în Regal eminescian” (2017). Participă online la grupul Cenaclul Diaspora.

A lansat două volume de versuri: „Din suflet pentru urmași” (2017) și „Labirintul vieții” (2018). A mai participat și la alte 2 antologii din țară.

Independența prin cultură

DOINA BÂRCĂ

SUFLET ÎNGHEȚAT

Sufletul înghețat, de atâta iarnă
Care suflă-n case și în buzunare,
Cu vechile povești ce încep să cearnă
Minciuni cu viață dulce... în amânare...

Că visele spre mai bine s-au încheiat,
Sufletul înghețat se păstrează mereu
Așteptând un nou val, mai bun, ne-ngenunchiat
Și un suflu de viață, ce nu ne-ar cade greu...

La ceas târziu, când cugetul e liniștit
Și viața își adoarme a sa văpaie,
Al nostru suflet înghețat și obosit
Privește-n gol, în frânturi, în vâlvătaie...

Este țara ce cere mereu, s-o salvăm
Din tenebrele minciunilor deșarte,
Iar putregaiul rău, ce vrea să-l dizolvăm
Și sufletul să trăiască în dreptate!

INIMĂ RĂNITĂ

Cerul înnorat parcă se mișcă-n valuri,
Sufletul greu, se deșiră în cristaluri,
Mintea se-ngână în idei solitare,
Iubirea e tristă, cu timpul ea moare...

Amurg se lasă în inima rănită
Și sângerează că nu a fost iubită,
Minciuni și fraze, ușor alambicate
Crezându-se că ei îi sunt dedicate!

În valuri de fum privirea-i absentă
Strivește-n gânduri, cuvintele nespuse
Ce lasă în inimă a lor amprentă
Brăzdând cu sânge, tăcerile supuse!

Dureri și lacrimi, ce se reprimă-n tine,
Tăcerile impuse sfredelesc adânc,
Că genezei tale nu îi este bine,
Ce egoismul rece, te transformă-n țânc!

Te macină-ntrebarea cu ce ai greșit
Când viață tu ai dat și te-ai sacrificat,
Universul acelor griji te-a copleșit,
Iar demnitatea în picioare ți-au călcat...

Tu inimă mai crezi în bunele intenții,
Când te-au făcut fărâme și te-au schingiuit,
Te-au tăvălit în praful nedreptății,
Ca slugă în toate, ei te-au instituit?

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

HOINARUL

Hoinar al viselor, ce tu te scalzi
În baia stelelor ce te-mpresoară,
În depărtări privești cu ochii calzi
Și cu un of la inimioară...

Hoinar în văi, în munți și dealuri,
Peste vulcani mergând neobosit,
Te îmbeți cu-a tale idealuri
Iubindu-ți pământul la nesfârșit...

Iubirea ți-o cânti în simfonie,
Privești cu dragoste în depărtări,
Veghea nopților de insomnie
Și muzei dându-i mereu, întrupări...

Iubești cu toată a ta ființă,
Pasional fiind în libertate,
Dar uneori ești în suferință,
Sentimentele nu-ți sunt cultivate

Trăiești sperând că odată va veni

Din depărtări iubita-ți muză,
Clipele suave vor reveni
Și iubirea de basm andaluză!

LABIRINTUL VIEȚII

Labirintul vieții se strecoară,
Amarul existenței se revarsă,
Benzi desenate desfășoară
Idila trăirilor, neștearsă...

Roman nescris, din lumi paralele,
Idei amestecate în minte,
Nuanțe, pastel, acuarele,
Transformare în așezăminte...

Universul trece-n avangardă
Lumina vieții universale,
Visarea lumii, care desmiardă
Iluzia trăirii cerebrale...

Esența vieții-n traseu, labirint
Țese iluzii în astă lume,
Iubirea celestă, ca legământ,
Ițe descifrate în cărți postume...

MI-E DOR

Mi-e dor și cred, la multă lume
Îi este dor de vieți mai bune
De mama, tata și bunica,
De prisma casei și Florica,
Văcuța dragă, mititica...

Îmi este dor, de siguranță,
De adevăr și de speranță,
Să ne trezim din nou la viață
Din simulacru, din paiată
Și să avem din nou verdeață...

Îmi este dor de codrul verde
Unde te-ascunzi și te poți pierde
Și umbra lui te răcorește,
Tăcerea lui parcă-ți vorbește
Iar verdele, te liniștește...

Îmi este dor de viața bună
Când căpșuna era căpșună,
Mâncarea era hrănitore
Fără euri, dăunătoare,
La prețuri satisfăcătoare...

Mi-e dor de muzica străbună
De decență și apă bună,

De copilărie, de soare,
De multă binecuvântare
Și de o bună guvernare...

Mi-e dor de cinste și dreptate
Și de schimbări accelerate,
De curățenie în țară,
De investiții ca brățară
Și de iubire bunăoară...

0%

User Rating: Be the first one !

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură
